

Zuzana Pospíšilová
KOČIČI
POHÁDKY

Ilustroval
Michal Sušina

bambook

bambôok®

Zuzana Pospíšilová
KOČIČI
POHÁDKY

Ilustroval
Michal Sušina

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Zuzana Pospíšilová

KOČIČÍ POHÁDKY

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 6814. publikaci

Ilustrace Michal Sušina
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 104
Vydání 1., 2018

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© Grada Publishing, a. s., 2018
Cover Illustration © Michal Sušina

ISBN 978-80-271-0812-1 (ePub)
ISBN 978-80-271-0811-4 (pdf)
ISBN 978-80-271-0675-2 (print)

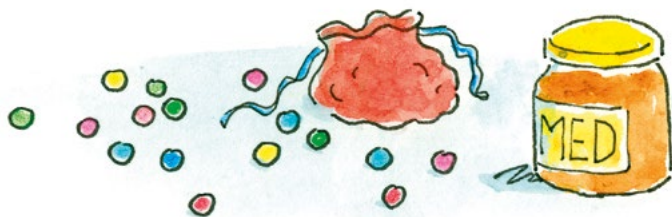
Obsah

Potrestaní zloději	7
Myší oslava	12
Čarodějův učeň	16
Fintilka	20
Vysvobození	25
Záhada ztracených myší	30
Masér	35
Jak Macek vyžrál na čerta	40
Dědictví	45
Až rozkvetou kočky	49
Smůla, nebo štěstí?	54
Kapela	58
Úroda	62
Výměna	67
Láska na první pohled	72
Rýmovník	76
Tuláci	80
Amanda a Zdenka	85
Kouzelnické představení	89
Není kočka jako kočka	94
Kalamita	99

Potrestaní zloději

Jméno kocoura: Erin
Svátek slaví: 24. 4.
Plemeno: americká drsnosrstá
kočka

Kocour Erin si žil naprosto báječně. Nemusel trávit chladné noci na dvorku, protože to byl kocour domácí. Měl nejen svůj vlastní pelíšek, ale dokonce i svůj vlastní pokoj. Tomáš a Lada si s ním hráli, krmili ho samými laskominami a od rána do večera ho rozmazlovali.

Potom ale děti povyrostly a musely začít chodit do školy. Rovnou po škole vždycky pospíchaly do všelijakých kroužků a nakonec musely psát úkoly. Na Erina už jim moc času nezbývalo. Kocourkovi to zpočátku vadilo, ale postupem času si zvykl, že se musí zabavit

sám. Lada s Tomášem si s ním hráli, teprve když měli všechny povinnosti splněné. Kocourek vrátil a užíval si každé pohlázení.

„Večeře!“ zavolala jednoho večera maminka.

„Ještě chvíli,“ snažila se večeri oddálit Lada.

„Ne, ne!“ trvala na svém maminka. „Nebudu to přihřívát znovu!“

Tomáš i Lada se zvedli ze země a odkráčeli za maminkou. Erin je následoval. Měl svůj jídelní kout a při každém jídle dostal taky plnou misku.

„Co byste řekli tomu, kdybychom vyrazili na dovolenou?“

„Jupí, to je super!“ radoval se Tomáš.

„A Erínek pojede s námi?“ zajímalo Ladu.

Maminka se podívala na tatínka a ten rozhodně zavrtěl hlavou.

„Ne, to opravdu nepůjde. Poletíme letadlem a do letadla zvířata nesmí!“

„Škoda,“ zalitovala Lada a podívala se na tatínka pohledem, kterému nikdy předtím neodolal. Tentokrát si ale trval na svém.

„Erin zůstane doma. Pohlídá ho teta Jarka,“ uklidnila děti maminka.

Rodina odletěla na dovolenou a kocour zůstal v domě sám. Teta Jarka za ním chodila jen dvakrát denně. Dala mu jídlo a misku s vodou, vypustila ho na zahradu, ale pak zase pospíchala domů.

Když večer odešla, Erin si vylezl na Tomášovu postel. Přece nebude spát v pelíšku, když může odpočívat na veliké a měkké posteli! Spaní mu ale nevydrželo dlouho. Zaslechl totiž nějaké nezvyklé zvuky. Nejdřív si myslel, že si teta Jarka v domě něco zapomněla, ale za moment už mu bylo jasné, že to není teta Jarka. Slyšel totiž dva mužské hlasy. Honem vyskočil na okno, ze kterého je dobrý výhled na vchodové dveře. Často tam vyhlížel Tomáše s Ladou. Málem z toho okna ale spadl, když zjistil, že se do jejich domu snaží vloupat dva zloději. Bylo mu jasné, že je musí zastavit, že před nimi musí dům uchránit.

„A je to,“ prohlásil šeptem jeden ze zlodějů, když se mu podařilo zámek vylomit.

„Dobře jsme si vybrali,“ pochvaloval si druhý zloděj a při světle baterky se okolo sebe rozhlížel.

„Tak jdeme na to,“ navrhl první zloděj a chtěl se pustit do krádeže.

„Počkej,“ zastavil ho druhý zloděj, „začneme nahore. Přece všechny věci nepotáhneme nahoru! Tady to posbíráme až pak.“

První zloděj přikývl. Asi byl zvyklý poslouchat.

Kocour Erin přemýšlel, co má udělat. Vždyť zloději míří přímo k němu! Seskočil z okenního parapetu a schoval se do bedny s hračkami.

„Slyšel jsi to?“ zarazil se první zloděj.

Druhý nic neslyšel, a tak se dál plížili po schodech nahoru.

Když byli u bedny s hračkami, kocour vyskočil. Nejenže zloděje polekal, ale navíc vysypal i pytlík se skleněnými kuličkami. Ty se rozkutálely po celé místnosti a zamířily ke schodišti. Na dřevěných schodech vydávaly ohlušující rámus. Zloději se polekali a utíkali zpátky. Po kuličkách jim to ale klouzalo, a tak se nakonec začali kutálet stejně jako ty skleněny.

Erin mezi nimi obratně prokličkoval a pak upaloval do kuchyně pro sklenici medu. Otevřel ji a medem pomazal poslední schody. Když se zloději dokutáleli až tam, zůstali na schodišti přilepení.

Jako na zavolanou kolem domu zrovna projížděla policejní hlídka. Policisté si všimli otevřených dveří, a tak na ně chtěli majitele upozornit. Když zjistili, že jsou uvnitř známí zloději, hned si je odvezli s sebou. A Erin? Ten dostal medaili za statečnost.

Myší oslava

Jméno kočky: Beky
Svátek slaví: 10. 5.
Plemeno: sibiřská kočka

Jméno kocoura: Osvald
Svátek slaví: 12. 9.
Plemeno: evropská kočka

Beky se vyhřívala na střeše garáže. Byl krásný slunečný den a ona se po dlouhé zimě nemohla nabažit sluníčka.

„Ahoj,“ pozdravil ji neznámý kocour, který se tam náhodou objevil. Beky se honem postavila. Přece nebude před cizím kocourem ležet!

„Ahoj,“ odpověděla mu opatrně. Nevěděla, co od cizího kocoura může čekat, i když na první pohled vypadal přátelsky.

„Je hezky, že?“ prohodil kocour, aby řeč nestála. Opravdu bylo hezky, to viděl každý.

„Květen je vždycky nejhezčí,“ odpověděla mu Beky.

„Proč myslíš?“ zajímalo kocoura.

„Protože v květnu mám svátek i narozeniny,“ vysvětlila mu Beky.

„Ty máš narozeniny?“ ožil hned kocour. „Tak to je skvělé! Doufám, že uspořádáš nějakou oslavu.“

Beky byla v rozpacích. „Ale já nevím, koho bych měla pozvat. Tedy kromě tebe,“ dodala.

„Neboj, o to už se postarám,“ mávl nad tím tlapkou kocour a pak se představil: „Já jsem Osvald a mám spoustu přátel.“

„Tak tedy v sobotu odpoledne tady,“ souhlasila Beky a už přemýšlela, jaké připraví pohoštění. I Osvald si hned začal dělat seznam hostů, které pozve, a taky chtěl pro Beky připravit překvapení.

Když se rozloučili, zamířil Osvald rovnou k cukrárně. V chladicím pultu byl jeden krásný veliký dort, nazdobený spoustou našlehaného krému. Kocour si hned pomyslel, že ten by Beky jistě potěšil. Postavil se do fronty, a když na něj přišla řada, objednal si přesně takový dort na sobotu.

V sobotu se na střeše garáže sešla spousta koček i kocourů, domácích i zdivočelých. Ovšem všichni měli slušné vychování. Na to Osvald dbal. Nemohl by se kamarádit jen tak s nějakým pobudou.

„Všechno nejlepší, Beky,“ popřál jí za všechny hosty Oswald a Beky z toho byla opravdu dojatá. Takový dort ještě nikdy nedostala. Vlastně nikdy nedostala žádný dort. Maximálně mohla doma vylízat misku od tvarohu nebo kelímek od jogurtu.

Ještě než stačili dort rozkrojit, Oswald vyzval Beky k tanci. Ostatní se buď přidali, nebo si pochutnávali na pohoštění, které Beky přinesla. Byly tam máslové sušenky, rybičky z konzervy, piškoty a taky spousta mléka.

Nezvyklý rozruch na střeše garáže přilákal i myšáka Bena. Dort ho přitáhl stejně jako magnet kovový hřebík. Prokličkoval mezi rozdováděnými kočkami a pak se dortem začal prokousávat. Ben byl mazaný myšák.

Věděl, že daleko bezpečnější bude, když se prokouše doprostřed dortu, aby se uvnitř mohl schovat a pak si to pořádně užít. Povedlo se! Pohodlně se usadil a pak se pomaličku prokousával kolem dokola. Labužnický mlaskal a v jednom kuse měl plnou pusu. Bylo to pro něj jako ten nejkrásnější sen. Nic lepšího totiž ještě nikdy v životě nejedl. I když už měl břicho plné k prasknutí, nemohl přestat jíst. Taková to byla dobrota. Než se nadál, byl dort celý fuč. Z tácu se přestěhoval do myšákova břicha.

„Nedáme si dort?“ zeptal se Oswald a Beky přikývla. Oba se podívali směrem k místu, kde ještě před chvílí dort byl. Místo něj se ale na podnose válel tlustý kocour. Tedy na první pohled to tak vypadalo. Když se na něj chtěl Oswald obořit, vyšlo najevo, že to není kocour, ale drzá myš. Myšák totiž strachy vypísl. To bylo pro všechny kočky a kocoury jako píchnutí vosy. Na nic nečekali a okamžitě se pustili do lovu. Ben se vyděsil. Seskočil ze stolu a snažil se uprchnout dírou, kterou se na střechu dostal, ale za nic na světě se do ní nemohl vejít. Nezbylo mu než kličkovat na střeše garáže, dokud přejedené břicho nevyběhal. Za pár chvil už vypadal jako dřív, a tak vyčerpaný konečně skočil do díry a zmizel.

Beky sice ze svého dortu neochutnala ani kousek, ale i tak se její narozeninová oslava vydařila. Získala totiž spoustu nových přátel.

Čarodějův učeň

Jméno kocoura: Barnabáš
Svátek slaví: 26. 2.
Plemeno: somálská kočka

Na kraji lesa stála chaloupka a v ní bydlel čaroděj. Byl to dobrák, ale samotář. S lidmi si neměl o čem povídat, domácího mazlíčka neměl, a tak se věnoval zdokonalování svého čarodějnického umění. Byl to čaroděj-vynálezce. Vynalézal nová, originální a užitečná kouzla. Díky němu například lidé v lese nebloudili, protože čarodějným lektvarem potřel všechny bludné kořeny. Mohli jste o ně zakopávat, jak jste chtěli, ale nikdy jste nezabloudili.

V nedaleké vesnici žila rodina s malými dětmi. Měli jich opravdu požehnaně, a k tomu ještě domácí zvířata a kousek pole za domem. Když se kočce narodila koťata, radovaly se z toho hlavně děti. Jen co koťátka trochu povyroستla, hrály si s nimi, vozily je v náklad-